

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Æbler og visse andre Sorter frisk Frugt i en vis Del af Aaret, var Grunden den, at vi baade i 1938 og i 1939 valutamæssigt sad saadan i det, at jeg skønnede det forsvarligt for at tilvejebringe saa billig Frugt som muligt for Befolkningen at gaa ind paa at frigive Indførselen af Æbler i den Del af Aaret, hvor det maatte antages, at den fri Indførsel kun vilde være til liden Gene for den danske Frugtavler.

Jeg har imidlertid for nylig haft Henvendelse fra Repræsentanter for Landsforeningen af danske Frugtavlere angaaende Muligheden for at gøre Tidsrummet for fri Indførsel af Æbler kortere, og jeg har erklæret mig villig til, for saa vidt Forholdene i 1940 overhovedet tillader en tidsmæssigt begrænset fri Indførsel af Æbler, at forkorte det Tidsrum, i hvilket Æbler er Gænstand for fri Indførsel. Vi har i Aar haft en saa god Frugthøst, at det vil være forsvarligt at udskyde det Tidspunkt, fra hvilket fri Indførsel ellers har været tilladt; baade Hensynet til Frugtavlerne, der fortjener deres Løn for deres Arbejde, og Hensynet til Valutaen taler herfor.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte, at Regeringen vilde tage Æren af de gode Ting, som skete her i Landet, naar Tiderne var gode, men at Regeringen derimod ikke vilde tage noget Ansvar, naar det gik mindre godt. Det ærede Medlem udtalte, at det, som en Regering og en Politik skulde bedømmes efter, ikke var Verdensbegivenhederne eller Krigskonjunkturerne, men at Regeringen skulde bedømmes efter de bestemte Handlinger, som den havde foretaget, og som den kunde paavise havde haft disse eller hine Virkninger i Retning af, at vi bedre kom igennem Tidens Vanskeligheder og hurtigere ind i gode Tider, end vi vilde være kommet, hvis denne Indsats ikke var gjort.

Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa nogen Argumentation med det ærede Medlem angaaende de Betragtninger, som det ærede Medlem her har fremsat, men blot henviser til, at den Valutalovgivning, vi har haft i dette Land igennem 8 Aar, netop har været tilvejebragt for at kunne afbøde den økonomiske Krise, som Verden har været inde i, og at man netop ved Valutaordningen har søgt igennem Lovens forskellige Formaal at imødegaa de Vanskeligheder, som har meldt sig til de forskellige Tider. Jeg skal her blot pege paa den faldende Arbejdsløshedsprocent, indtil Krigen kom, og den stigende Udførsel af Landbrugsvarer til Tyskland, som har kunnet noteres under Valutaregu-

leringen, og som Landbruget i meget høj Grad har været interesseret i.

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen nævnte den stedfundne Merindførsel i de første 9 Maaneder af 1939 og kom til det Resultat, at de Oplysninger, jeg var fremkommet med, ikke var rigtige. Det ærede Medlem udtalte, at Indførselen af Raastoffer i de første 9 Maaneder af Aaret 1938 havde andraget 356 Mill. Kr., men i det tilsvarende Tidsrum af 1939 havde Indførselen af Raastoffer kun været 314 Mill. Kr., altsaa 42 Mill. Kr. mindre. Det ærede Medlem udtalte derefter, at det altsaa viste sig, at den forøgede Indførsel ikke laa paa Raastofferne, men at det modsatte tværtimod var Tilfældet, at der var indført væsentlig mindre af de rene Raastoffer. Det mente det ærede Medlem, viste, at de Beredskabskøb, som Regeringen havde medvirket til, dels i Henhold til de i Rigsdagen vedtagne Love, og dels indirekte igennem de Opfordringer, som var udgaaet til Importørerne om at forsyne sig i god Tid, var slaaet fejl.

Det ærede Medlem mente ganske vist, og det er jo ogsaa svært at komme uden om, naar man har Handelsstatistikens Tal, der giver Oplysningerne, at Indførselen i de første 9 Maaneder i Aar havde været ca. 57 Mill. Kr. større end i det tilsvarende Tidsrum af 1938. Det ærede Medlem glemte imidlertid at oplyse, at Indførselen af Korn, som i de første 9 Maaneder af Aaret 1938 androg 89 Mill. Kr., i de første 9 Maaneder i Aar kun androg ca. 28 Mill. Kr., idet vi heldigvis ikke havde Brug for at købe saa meget Korn i Aar som i Fjor paa Grund af den gode Høst. Det ærede Medlem kan dog næppe være uvidende om den meget store Forskel, der har været paa Indførselen af Korn i 1938 og i 1939. Den Forskel paa ca. 60 Mill. Kr., som altsaa er til Stede paa Grund af den mindre Indførsel af Korn i Aar, svarer netop saa nogenlunde til Tallet for den stigende Indførsel, og den overvejende Del af denne Merindførsel ligger netop paa Raastoffer og Hjælpestoffer.

Det ærede Medlem kan næppe heller være uvidende om, at de Beredskabslove, som er vedtaget af Rigsdagen, netop tog Sigte paa at forøge Indførselen af samfundsvigtige Varer saasom Kul, Gødningsstoffer til Landbruget samt en Række andre vigtige Varer. Det ærede Medlem kan heller ikke være ubekendt med, i hvert Fald vilde det ærede Medlem være blevet opmærksom paa det, hvis han havde gjort sig bekendt med mine Oplysninger ved Forelæggelsen af Lovforslaget i dette høje Ting, at der endvidere